

Грамматика за новобългарския езикъ отъ Ив. Н. Момчилова. Първо издание. Русчукъ, въ печатницата на Дунавската областъ 1868.

Благодарение на съвремената просвѣта и слабата българска книжнина почна да ся радва отъ денъ на денъ съ повече различни книжевни дѣла, за които толкось жъдува умствения напредъкъ на Българетѣ. Синоветѣ на България съ кадърнитѣ си книжевни трудове показватъ, чи имъ е само едно на сръдце: да видятъ Отечеството си въ образуваніето частъ по скоро на спорѣдъ съ другитѣ образовани народи; и, въ име Божіе, подъ честитото владѣніе на Августѣйшиятъ ни Господаръ, Султанъ Абдулъ Азисъ, тѣхното залеганье нема да остане: семе посеяно на каменито мѣсто.

Проникливата ни народна свѣсть, която захвана вече да ся развива, ще съсвѣсти Българетѣ за по скоро врѣме да разумѣжтъ, че въ книжевнитѣ трудове на тѣхнитѣ синове имъ лежи умното блаженство: тѣй ще знажтъ да ги загрѣлятъ и да се ползватъ отъ тѣхъ. — Но не ми е тука цѣльта да прегледвамъ и похвалявамъ книжевнитѣ трудове на Български-тѣ писатели; още по малко да съвѣтвамъ публикжтъ да ся ползува колко повече отъ новитѣ появиени книги; мислимъ, че и първитѣ и вторитѣ ще знажтъ и безъ нашитѣ, негли и много недоволни, хвалби и прѣпорѣжки да ся ползватъ отъ труджтъ и залеганьето, което посветяватъ за общото българско образование — първитѣ да завземжтъ хубаво почетно мѣсто въ Българска та книжнина, а втората да ся снабди съ способности, които сж условіе за днешнж-тж човѣчностъ. — Ний си позволихме да поговоримъ частно за едно дѣло, което, ако и да е надлежность на секой Българинъ, ни единъ Българинъ безъ основното и здравето познание на туй дѣло не може да се приброи въ рѣдъ-тж на истинитѣ книжевни членове на друштво-то или по обширно; безъ основното, сериозно познаванье на туй дѣло, Българската книжнина—магаинъ отъ гдѣто черпае всекой Българинъ образуваніето си—ще бжде секога лабава. Нигдѣ въ нищо безъ сериозность нема напредъкъ. Така и тука. — Подъ сериозното дѣло мислимъ наукжтъ за Българскиятъ езикъ, а да хурутуваме за него публично, извожда ни най-нова та българска грамматика отъ Г. Ив. Момчилова, комуто за пръвъ пжтъ падна честь да ни покаже грамматику, написанж по системж, толкось нуждиж за секо едно, нарочно учебно дѣло. Редоветѣ, които щжтъ оттукъ на тамъ да слѣдватъ, сж посвѣтени на туй